

Мел тоғу ф
А-97

Аз
афсонаҳои
халқи тоҷик

Аҷоибот

МАОРИФ

Мел тавф
А-97

Ақоибот

ДУШАНБЕ
МАОРИФ
2015

ББК 83.2(2) тоҷик - 8
О - 83

О - 83. Аҷоибот. Душанбе, «Маориф», 2015, 8 сах.

КДБҶ ба номи
М. МИРШАКАР

617
2436 2/3

Муассисаи нашриявии «Маориф»-и Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон наشري силсилаи афсонаҳоро бо номи «Афсонаҳои халқи тоҷик» ба нақша гирифтааст.

Силсилаи мазкур дар асоси «Афсонаҳои халқи тоҷик» (наشري соли 1957) ва дигар афсонаҳое, ки солҳои охир ҷоп шудаанд, таҳия гардидааст.

Инак, яке аз афсонаҳо аз ин силсила барои қудакону наврашон ва кулли дӯстдорони қиссаҳои мардумӣ манзур мешавад.

Дар як мадрасаи Бухоро ҷавони қашшоқе таҳсил мекард. Азбаски ӯ ба хондан шавқи бисёр дошт, ба ҳар азобу душворӣ тоқат мекард.

Рӯзе шуд, ки на дар ҳамёни ӯ пул монду на дар ҳучрааш хӯрдание. Ҳамин ҳол чанд вақт давом кард. Ҷавон чӣ кор карданаширо надониста, баъди фикру хаёл тадбире андешид: китоби «Шоҳнома»-ро гирифта ба кӯча баромад ва дар маркази шаҳр як майдони

серодамро интиҳоб карда, ба «Шоҳнома» – хонӣ сар кард.

Овози баланду форам ва хониши буррову равшани ӯ диққати мардумро ҷалб кард. Одамон дар гирди ӯ ҳалқа зада, сар то по гӯшу ҳуш шуданд. Вақте ки ӯ чанд достони «Шоҳнома»-ро хонд, китобро пӯшид. Одамон ба қадри ҳиммату қудрати худ пеши ӯ як миқдор пул гузоштанд. Ҷавон пулҳоро гирифта ба бозор рафт,

гӯшту равғану пиёз харида, ба ҳучрааш овард. Дар он миён се дузд ўро назора мекарданд. Дуздон аз пайи ҷавон афтоданду диданд, ки ў рафта ба як мадраса даромад. Дуздон ҳучраи ўро муқаррар карда, интизори торикӣ шуданд. Ҳамин ки торикӣ фаро расид, оҳиста ба ҳучра зада даромаданду ба ҷавон гуфтанд:

– Аз ҷоят начунб, овозатро набарор, ки мекушемат!

Ҷавон, гӯё ин суханро нашунида бошад, дуздонро ба рӯи курпача даъват кард:

– Марҳамат, меҳмонони азиз, хуш омадед! Ҳозир палав дам кардам, то як пиёла чой меҳӯред, ош тайёр мешавад.

Бӯи ош ба димоғи дуздон расида иштиҳояшон карнай шуд. Онҳо ба якдигарашон чашмак заданд: «аз насиба рӯй нагардон» гуфтаанд, аввал ошро бихӯрем, баъд ҳар чӣ хоҳем, мекунем.

Чавон ба дуздон чой дароз карда гуфт:

– Се сол аст, ки ман дар ҳамин мадраса таҳсил мекунам, чӣ одамҳое ин ҷо дидаам, шогирдони ин мадраса яке одами ростқавлу ҳалолу покиза, дигаре дағалу бадмуомила, савумӣ хаппаки дамдузд – хулоса ҳар кас ҳар хел. Дар ҳуҷраи рӯ ба рӯ як муллобача истиқомат дорад, ӯро одат ҳамин аст, ки ҳар замон агар ягон дурӯғ нагӯяд, деवона мешавад.

Дишаб вақти хуфтан ногоҳ фарёд зад: «Ҳой мардум, аз ҷой хезед, ин ҷо биёед!» Одамон фикр карданд, ки шояд ин дурӯғи навбатӣ бошад, бинобар ин касе аз ҳучрааш наба-ромад.

– «Шумо чӣ хел мардуми бепар-вояд, ки аз ҷоятон намечунбед ва ин аҷоиботро дидан намехо-ҳед?!» – гуфта боз баландтар дод зад он ҷавон.

– Ҷавони Шоҳномагон ҳам овозашро баландтар карда ин гапҳоро такрор кард:

– Ҳой, шумо, муллобачаҳо, чӣ хел мардуми бепарво, ки аз ҷо-ятон намечунбед ва аҷоиботро дидан намехоҳед?!

Овози ҷавонро шунида, аз чор тараф муллобачаҳо омада ба ҳуч-раи ӯ даромаданд:

– Чӣ аҷоибот аст ин ҷо? – пур-сиданд онҳо.

– Мана, ин се дузди гузаро, қасди ҷону пули маро карда, ин ҷо

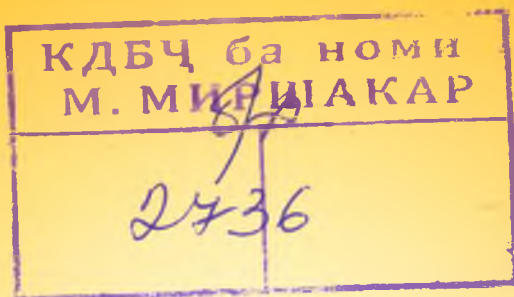

омаданду ман инҳоро бо палав зиёфат карданиам. Аҷоибот магар аз ин зиёдтар мешавад?!

Муллобачаҳо дуздонро дастгир карда, ба қозихона кашиданд ва баргашта ба ҷавони Шоҳномахон хабар доданд, ки надимони қозӣ дуздонро ба зиндон андохтанд.

– Хас каму ҷаҳон пок! – гуфт ҷавони Шоҳномахон.

Аҷоибот

Муҳаррир Бурҳон Салмонов
Рассом Ҳусейн Чилаев
Муҳаррири техникӣ Робия Абдуллоева
Ороиши компютерӣ Сураҷ Алигаваров
Ҳуруфчин Суруш Зайниддинов

Ба чопаш 12.01.2015 имзо шуд. Андозаи 50x70 1/32.
Коғази бурандуд. Чопи офсетӣ. Гарнитурои Times New Roman Tj.
Ҷузъи чопӣ 0,5. Адади нашр 5000 нусха.
Супориши №14/2015.

Муассисаи нашриявии «Маориф»-и
Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон.
734024, ш. Душанбе, кӯчаи А. Дониш, 50.
Тел: 98-552-89-89. E-mail: najmiddin64@mail.ru

КДБЧ ба номи
М. МИРШАКАР
ТОЛОРИ ХИЗМАТРАСОНИ
БАРСИ ХОНАНДАГОНИ СИМНИ
ХУРДИ МАКТАБИ

